

Listy galantským 2

Milí bratia a milé sestry,

do rúk sa Vám dostáva druhé vydanie Listov galantským, ktoré chcú byť aj v týchto prichádzajúcich časoch izolácie duchovným povzbudením do Vašej domácnosti. Hoci sa nemôžeme stretávať ako spoločenstvo bratov a sestier v našich chrámoch Božích, predsa len chceme prežívať aspoň takouto formou spoločenstvo okolo Božieho Slova. Nakoniec v zmysle Lutherových zásad evanjelickým bohoslužbám nemôže chýbať len jedna vec, nemôže chýbať kázeň Božieho Slova. Možno doma spolu so svojimi najbližšími dokážete vytvoriť aspoň malé spoločenstvo v zmysle slov

Pána Ježiša: „Kde sa dvaja alebo traja stretnú v mojom mene, tam som uprostred nich“. Je to krásne zaslúbenie platné už po stáročia a platné aj dnes. Ani keď je človek sám zatvorený medzi štyrmi stenami, si nemusí zúfať, lebo náš Boh je všadeprítomný. Keď počul modlitbu proroka Jonáša z hĺbín mora, určite počuje aj Vašu modlitbu zaznievajúcu vo Vašej izbe či obývačke.

*Miroslav Kerekréty,
zborový farár*

Kázeň na 18. nedeľu po Svätej Trojici 2020

Boh je Láska

1. list Jánov 4, 16 – 19:

„A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska, a kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom. V tom sa stala dokonalou láska pri nás, aby sme mali dúfanlivosť v deň súdu, pretože aký je On, takí sme aj my v tomto svete. V láske nieto strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, pretože príčinou strachu sú úzkosti pred trestom, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske. My milujeme, lebo On prv miloval nás.“

V dnešnej dobe sa mnoho hovorí o nových pracovných metódach vo výrobnej činnosti, v škole, i v cirkvi. Snažíme sa nájsť moderný a účinný prístup k človeku, hľadáme rozličné spôsoby a metódy, ako sa priblížiť k človeku dneška, ktorý sa odcudzuje cirkvi. V mnohom sa snažíme uplatniť svoje organizačné schopnosti, výrečnosť, postreh, bystrosť rozumu, voláme po znalcoch psychológie a cirkev je zároveň nabádaná k spolupráci verejne prospešných akcií. To všetko môže byť a iste aj je veľmi dobré a prospešné, ale ak má mať naša služba večnú platnosť a priniesť ovocie, ktoré nehynie, potom musí byť nesená Božou láskou, láskou, ktorá je do našich sŕdc rozliata skrze Ducha Svätého. A preto v nasledujúcich myšlienkach tejto úvahy chcel by som sa sústrediť na najpodstatnejší rys Božieho charakteru, ba možno povedať na samú podstatu, totiž na lásku. Božia láska nie je len väčšia ako ľudská, ale je iná, je kvalitatívne rozdielna od akejkol'vek lásky človeka.

Kým pohania si svojich bohov predstavovali ako bohov žiarlivosti, hnevu, nenávisťi a pomsty, ktorí vraj závidia ľuďom ich šťastie, preto posielajú na nich utrpenie a bolesť. Náš Boh, ktorý sa zjavil človeku v Ježišovi Kristovi, je protikladom pohanských bohov. Jeho podstatou je láska. Ježiš Kristus, Syn Boží totiž prišiel na svet ako stelesnená láska a tým zjavil svetu večné tajomstvo, najhlbší základ

kresťanstva, že Boh je láska. To nám hovorí aj Ján: Boh je láska, a kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom. Láska je podstatou Boha. Je obdivuhodné, ako Bohu záleží na tom, aby získal lásku nášho biedneho srdca. Nádherne to vystihujú slová z knihy Prísloví, keď hovoria: „*Syn môj, daruj mi svoje srdce, a tvoje oči nech pozorujú moje cesty.*“

Boh vo svojej láske nekonečný a nevyčerpatelný je oceánom lásky, ktorého vlastnosťou je, že obmýva a ovlažuje naše srdcia. Veď kto by mohol spočítať množstvo dobrodení, ktoré dostávame od Boha? Kde je ľudské srdce, ktorého by sa nebola dotkla Božia láska? Božia láska je pre nás nepochopiteľná! V texte čítame: My milujeme, lebo On prv miloval nás. Ako som už spomínal, pohania nemilovali svojich bohov. Ľudia im prinášali obete aby si ich naklonili. Avšak Kristus, v ktorom sa zjavil Boh, osobne priniesol lásku na svet. Jeho láska je najvznešenejším prejavom lásky, je kráľovnou všetkých cností. Je prameňom mravnej dokonalosti, spája človeka s Bohom. Ona žije a je prítomná na zemi, prekonáva zemskú príťažlivosť ako kozmická loď a letí k Bohu.

Veľkosť lásky vyjadruje aj ap. Pavel slovami v 1. liste Korinským 13, 1-2.: „*A čo by som ľudskými jazykmi hovoril, aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som iba cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom. A čo by som vedel aj prorokovať a poznal všetky tajomstvá a mal všetko možné poznanie, a čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal, a lásky by som nemal, - nič nie som.*“

Človek, ktorý miluje, letí, beží, raduje sa, je slobodný a nie je ničím spútaný. Necíti bremeno, nedbá na námahu, podoberá sa na viac, než koľko vládze, nevyhovára sa na nemožnosť, lebo si myslí, že všetko je možné. Mnoho dokáže, a má úspech aj tam, kde ten, kto nemiluje, ochabuje a klesá. Láska vzbudená Duchom Svätým prináša svoje vzácne plody v praktickom živote i v spoločenstve cirkvi. Cirkev, ktorá by stratila túto hodnotu, je v úpadku a blízko zavrhnutia. Bez nej nie je mysliteľný život a služba cirkvi na zemi. Láska – to je skutočnosť, je

najväčším majetkom, aký môže človek vlastniť, ktorý pretrvá aj hranice smrti a dejín, pretrvá veky, je večná. A preto najjasnejším znamením nás kresťanov – má byť láska, podľa ktorej svet spozná naše spoločenstvo s Bohom. Usilovať sa o lásku, prosiť o ňu – to je najdôležitejší cieľ, stred a zmysel života. Augustín povedal: Miluj Boha a rob, čo chceš.

Niekedy by sme chceli žiť v ideálnych podmienkach na tomto svete, keď vidíme mnoho nevery, akoby sme žili medzi pohanmi. Vo svojom vnútri sa trápime ako Lót, keď vidíme bahno hriechu, v ktorom mnohí hynieme. Pán Boh poznal stav tohto sveta a zostúpil k nám v Ježišovi Kristovi, aby zachránil to, čo by bolo muselo zahynúť. Podobnú úlohu zveril i svojej cirkvi na zemi. Jej poslanie na svete je vznešené. Má byť na svete ako Boží maják. Čím je väčšia tma, tým viac má vyniknúť jas jej krásy a tak slúžiť k spásu hynúcich. Pán Boh jej nezveril meč k podmaňovaniu sveta, ale dal jej moc lásky a služby. Jedine touto zbraňou, jedine láskou má cirkev bojovať. Beda by bolo cirkvi, ktorá by zosvetáčtela a prepadla duchu sveta a žiadostiam, ktoré by ničili jej pravé poslanie. Beda nám, z ktorých by sa vytratila láska k človeku, lebo prejavom lásky k Bohu je láska k človeku. Vystríhajme sa toho, aby sme nezosvetáčteli, aby sme my, ktorí máme zvestovať lásku Božiu, neboli ďaleko od tejto lásky, aby sme neboli len cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom.

Nech sa naplno v nás uplatnia slová: Syn môj, daruj mi svoje srdce a tvoje oči nech pozorujú moje cesty. Amen.

Mgr. Jaroslav Mlynár, námestný farár

Ak si neželáte dostávať tento obežník, prosím, aby ste nás oslovili na uvedených telefónnych číslach alebo na e-mailovej adrese. Ozvite sa nám aj v prípade, ak by ste chceli, aby tento obežník dostával aj niekto ďalší. Ďakujeme.